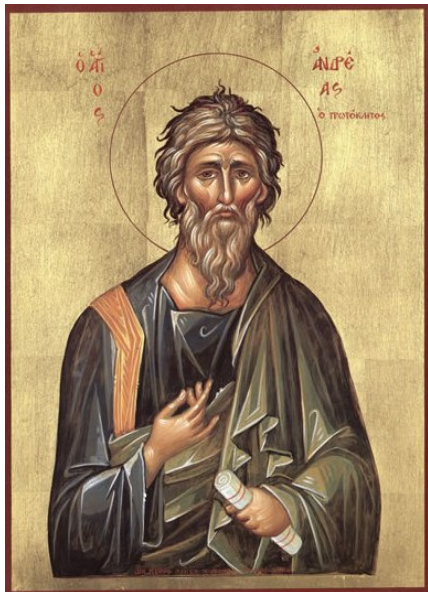

Vestea cea Bună

« S-a împlinit vremea și împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocățiți-vă și credeți în Evanghelie » (Mc 1, 15)

Scurt istoric al bisericii

Ideea înființării unei Biserici Românești în regiunea Flandrei Orientale a încolțit în mijlocul unui grup de Români din Gent în anul 2003. De-a lungul anevoioasei căutări am fost sprijiniți de IPS Mitropolitul Iosif (a cărui binecuvântare am primit-o încă de la început), **Z.E.H. Johan De Baere**, **Pr. Sorin Tomuțiu**, **Pr. Vasile Palade**, **Pr. Ignace Peckstadt** precum și mulți credincioși de bine care și-au dorit înființarea unei Biserici Ortodoxe la Aalst.

În Septembrie 2007 am avut marea plăcere de al avea în mijlocul nostru, într-una din Sfintele Duminici, pe IPS Mitropolitul Iosif care a avut bunavoiența să discute cu membrii Parohiei și să ne întarească în încercările care le aveam de înfruntat.

Preoți care au slujit în Parohia noastră:

- Între Septembrie 2005 și Martie 2006 **Pr. Sorin Tomuțiu**
- Între Septembrie 2005 și Octombrie 2005 **Pr. Dorin Gabriel Pandelescu**
- Lumina a fost adusă la Sfintele Sarbatori de Paști în 2006 și 2007 de către **Pr. Călin Buzura**
- Între Octombrie 2006 și Noiembrie 2007 **Pr. Călin Buzura**
- Începând cu Decembrie 2007 **Pr. Constantin Pogor**

În Februarie 2007 sub îndrumarea Preotului Călin Buzura s-a ales consiliul Parohial și s-a stabilit de asemenea și Hramul Bisericii ca fiind "Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil". În Ianuarie 2007 de comun acord cu enoriașii parohiei Hramul s-a schimbat în „**Sfântul apostol Andrei și sfântul Materne**".

Deși scurtă, istoria parohiei noastre a fost presărată de multe frământări și încercări. Aceste mici obstacole nu au descurajat membrii parohiei ci din contra i-a întărit și i-a făcut să înțeleagă că rugile le sunt auzite și împreună pot reuși ceea ce și-au propus.

Mulțumim tuturor preoților care s-au rugat împreună cu noi în Sfintele Duminici din toamna anului 2005 și până astăzi în Biserica Română Ortodoxă de la Aalst.

Le suntem profund recunoscători și le mulțumim pentru jertfa dumnealor!

Doamne ajută!

Colegiul de redacție

Pr. Constantin Pogor
Redactori : Andreea Monica Pogor; Adrian-Florin Rotaru; Valeria David; Marinela Dîrțu;
Simona Maria Judele; Dan Popoi

SĂMBĂȚA

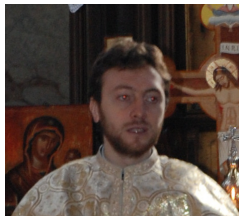
16h00-17h00 –
Vecernia urmată de
discuții
duhovnicești

DUMINICA

10h-11h00 – Utrenia
11h-13h00 – Sfânta
Liturgie (După sfânta
Împărtășanie copiii vor
participa la cateheză)

Pentru Taina Sfintei
Spovedanii pr. Constantin
poate fi contactat la tel.
0486977590.

*Programul liturgic poate
suferi variații importante ce
nu țin de organizarea
bisericii noastre, motiv
pentru care, pentru a evita
eventualele neplăceri, un
program liturgic lunar este
pus la dispoziție în biserică.

Din 25 decembrie 2007, părintele Constantin Pogor, în calitate de preot misionar, slujește la biserica noastră. El este originar din orașul Iași, localitate în care și-a definitivat și studiile superioare în teologie. În anul 2005 începe cursurile de masterat la Universitatea Catolică din Louvain, Louvain-la-Neuve, pe care le absolvă după doi ani.

Pe data de 1 iunie 2007 este hirotonit diacon la Paris de Prea Sfințitul Siluan, episcop-vicar al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, pe seama parohiei « Sfântul Nicolae » din Bruxelles, unde slujește sub îndrumarea părintelui Patriciu Vlaicu până în data de 16 decembrie a aceluiași an, când este hirotonit preot la Bruxelles de către Înalt Prea Sfințitul Iosif, Arhiepiscop și Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale.

Din toamna anului 2007 este înscris la doctorat la Universitatea Catolică din Louvain, Louvain-la-Neuve. Este căsătorit din septembrie 2006 cu Andreea-Monica Pogor, actualmente masterandă la Facultatea de științe economice, sociale și politice, UCL.

Programul liturgic

Editorial

Parohia noastră este una tânără, la început de drum cu multe năzuințe și proiecte de viitor. Dinamismul și entuziasmul credincioșilor însetați de cuvântul lui Dumnezeu au determinat apariția acestei reviste precum și alegerea de noi sfinți ocrotitori pentru acest sfânt locaș de rugăciune.

Astfel, împreună cu credincioșii am hotărât să luăm ca ocrotitori pe sfântul apostol Andrei, întâiul-chemat la cinstea și responsabilitatea de discipol al lui Hristos și totodată apostolul românilor, și pe sfântul Materne, ucenic al sfântului Petru, ce a propovăduit evanghelia și în ținuturile belgiene. Acești doi sfinți, înaintași în credință și vrednici de urmat ca exemplu, nădăjduim că, prin rugăciunile lor către Dumnezeu, ne vor ajuta și ocroti de acum înainte.

A fi creștin nu este o situație statică în care să ne complacem cu viețile și faptele sfinților care ne-au precedat, ci o permanentă trăire în Hristos sub forma intimă, personală dar și publică, concretizată prin iubirea de aproapele nostru și prin rugăciunea comună în biserică. Fără Biserică omul se pierde în labirintul alegerilor nenumărate oferite și impuse cumva de libertatea omenescă ancorată în profanul cotidianului. Creștinul care susține că iubește pe aproapele său dar nu îl ajută să își restabilească relația cu Creatorul este departe de adevăr.

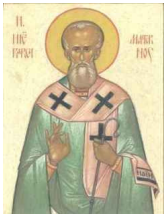
Sfinții Andrei și Materne au înțeles că ei trebuie să slujească pe aproapele prin descoperirea comorii fără de preț care este Cuvântul lui Dumnezeu. Primul nostru pas spre aproapele nostru este această revistă, al cărui nume sugestiv „Vestea cea bună”, ne îndeamnă la vestirea Cuvântului lui Dumnezeu. Titul revistei „Vestea cea Bună” este traducerea în românește a cuvântului grecesc „evanghelia” (euwagge, lion, -ou), cuvânt care ne aduce aminte de misiunea celor doi sfinți ocrotitori ai bisericii noastre. Jertfa și perseverența lor în propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu sunt pentru noi, creștinii de astăzi, ca o aducere aminte a misiunii noastre în lume.

Revista bisericii noastre va apărea trimestrial, și va conține atât subiecte teologice și duhovnicești, cât și interviuri, actualități religioase, subiecte literare, sociale, pagina pentru copii etc.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să ne binecuvânteze acest început de drum și să dăruiască tuturor pace și liniște sufletească.

Pr. Constantin Pogor

VIAȚA SFÂNTULUI MATERNE (prima parte)

Din informațiile pe care le deținem, în jurul anilor 42 și 52, trei misionari pleacă din Roma cu scopul de a evangeliza Galia de Nord. Aceștia erau Eucherie și cei doi frați ai săi, Valeriu și Materne. Ei își îndreptă pașii cu mare ardoare spre Trêves (Trier), orașul cel mai important și mai opulent din Galia Belgia, regiune ce era locuită de păgâni. Cei trei frați, doritori de a încreștina ținutul, nu fuseseră primiți cu brațele deschise, ci din contră, Eucherie încercând să mărturisească public că Iisus Hristos este singurul Dumnezeu vrednic de adorare, riscă cu puțin să fie delapidat. Și totuși,

Dumnezeu dă putere lui Eucherie să vindece în mod miraculos fiul unei anume, Albana, văduva unui puternic senator. Prin rugăciunile episcopului Eucherie, fiul se reface truște iar mama sa se convertește la creștinism, convertire ce va servi cauzei creștinismului și va contribui foarte mult la răspândirea lui în rândurile păgânilor. Episcopul Eucherie se stinge din viață la Trêves după o perioadă de 23 de ani de slujbă creștină. Fratele său Valeriu îi succede timp de 15 ani.

Materne urmează la rândul lui fratelui său mai în vârstă, cu dorința profundă de a continua opera de evangelizare a ținutului. Metoda lui este foarte simplă dar eficace, el mergând ca un simplu călător de-a lungul râurilor Moselle și Rin, oprindu-se la porțile satelor spre răspândirea veștii bune. Strădania lui îl conduce la Köln, unde construiește locuri de rugăciune și hirotonește preoți, precum a fost învățat de Sfântul apostol Petru, al cărui discipol a fost.

Simona Maria Judele

Troparul sfântului Materne¹

Glas 8

„Ucenice al apostolului Petru, neobosit propovăduitor al evangheliei lui Hristos, tu ai străbătut pământul belgienilor pentru a-i scoate din întunericul necredinței și a le arăta că Hristos este singurul Dumnezeu, sfinte părinte Materne, roagă pe milostivul Dumnezeu să ne mântuim noi toți!”.

¹ Traducere și adaptare din limba franceză de pr. Constantin Pogor.

FILOSOFIA PĂIANJENULUI

de Pr. Cleopa

Voind să vorbească despre ajutorul sau pronia dumnezeiască creștinilor veniți să îl asculte, părintele Cleopa zicea următoarele: „Sfântul Vasile cel Mare o ia de la păianjen, de la furnică, de la albină și merge până la astrele cereștii, descriind minunile lui Dumnezeu din zidiri. Auzi ce teologie face el, ce filosofie, ce artă în cuvânt la păianjen. Zice: « Mare filosof este păianjenul! » Noi nici nu-l băgăm în seamă. Ehe! Dacă ai ști ce ai de învățat de la păianjen! Cine a auzit vreodată glasul păianjenului pe lume? La greci erau două feluri de filosofi: ritorii, care vorbeau, și tăcuții, cum era Diogene, care-l face mare filosof al tăcerii pe păianjen. Fii atent. Dacă-i mic, își face și el o pânzișoară acolo, după puterea lui. Dacă-i mare, face una mai mare. Dar de ce? Auzi ce spune Scriptura: « Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui ».

Cum se întinde pronia lui Dumnezeu, adică purtarea de grijă, până la păianjen. Păianjenul după ce a făcut o plăsuță se retrage: « Dă-mi, Doamne, mâncare! Eu mi-am făcut datoria! » Cel mai mare, tot așa. Când îl vezi stă, tace. L-ai auzit grăind? O muscă o auzi bătăind; un țânțar îl auzi, dar ai auzit păianjenul vreodată? Nu, el este filosof. El stă grămădit acolo și așteaptă ca Dumnezeu să-i trimită mâncare. Și pronia lui Dumnezeu, la cel mic, nu-i trimite o muscă mare, Doamne ferește! Dar de ce? Dacă ar fi mare, cum pânzuța lui e prea subțire, i-o strică și n-o poate prinde, și el moare de foame. Dumnezeu, Care l-a făcut, spune la Ecclesiast: « Câte a făcut Dumnezeu, pe toate le iubește și de toate poartă grijă ». La cel mic îi dă o musculiță mică. Și el, stând ascuns, când vede că s-a încurcat, o prinde; dar mai are treabă până a doua zi, să repare înapoi acolo unde s-a rupt pânzișoara, pentru că-i trebuie și mâine mâncare. La cel mare, Dumnezeu îi trimite o muscă mai mare, că are păntecele mai mare. Și acela, după ce a prins-o iar se apucă de treabă. Dar zice cel necredincios: « Da. Dar eu nu-s păianjen, să trăiesc c-o musculiță mică, sau cu o muscă. Eu am femeie, eu am copii, eu am dări la stat, eu trebuie să mănânc mult, să fac...! » « O, răutatea ta, necredinciosule! » zice Marele Vasile în *Hexaimeron*. Dumnezeu, Care hrănește pe păianjenul cel mic cu o muscă mică și pe cel mare cu o muscă mare o să-ți arate și ție că El poartă grijă și de cel ce mănâncă o muscă.

Și acestea când le înțelegi și când le vezi în zidire, nu se poate să nu te aprinzi cu dragoste de Dumnezeu, când vezi atâta minune!

ALBINUȚA²

Se povestește că fariseii, voind să-l prindă pe Domnul nostru Iisus, s-au adunat în mare taină într-o casă ca să se sfătuiască ce și cum. Au zăvorât strașnic toate ușile și ferestrele pentru ca nimeni să nu prindă de veste. Se temeau, de bună seamă, căci ceea ce puneau dânsii la cale nu era lucru de șagă.

Dar iată că pe tocul ferestrei era o albină. Nu se știe cum de pătrunsesse în casa atât de strașnic zăvorâtă. Ea auzi totul, cutremurându-se. Vru să iasă să-i dea de veste lui Iisus, să Se păzească de răutatea pizmașilor farisei... Tot căutând o ieșire, albina se lovea de pereții casei și de toate lucrurile și bâzâia foarte tare. Oricât se străduia săraca, nu putea găsi o ieșire. Auzind unul din farisei bâzâitul și pricepând că albina ascultase tot, vru s-o prindă și s-o omoare. În zadar însă alergă după ea, că nu reuși să o prindă și atunci, plin de răutate, o blestemă :

- Să n-ai parte de munca ta! Alții să se bucure de rodul trudei tale!

De atunci oamenii mănâncă miere și fac lumânări din ceara albinelor. Dar, Domnul Iisus S-a îndurat de ea și i-a dat putere de muncă, astfel încât, deși omul îi ia miera și ceara, ea să nu ducă lipsă; muncește neobosită, împăcată cu soarta ei.

Andreea-Monica Pogor

OCHIUL LUI DUMNEZEU³

*Nimănu-i să nu-i faci rău,
Căci te vede Dumnezeu!
Tu, când vezi un gândac mic,
Nu-l strivi, să-l lași în pace!
Dânsul nici un rău nu-ți face,
Să nu-i faci nici tu nimic!
Oricât e de mititel,
Dumnezeu știe de el:
Firul ierbii îl hrănește,
Are rouă ca să bea,
El se satură așa
Și din asta el trăiește.
Lasă-l și nu-i face rău,
Căci te vede Dumnezeu!*

la să-mi spuneți voi acum
Ce-i la margine de drum?
(crucea)

Taina-n care omul spune
Câte a făcut pe lume!
(spovedania)

La ea ne închinăm
Ca să ne ajute Dumnezeu.
(icoana)

Lumea micilor creștini

Din viața parohiei

Fiecare comunitate dorește ca lăcașul de rugăciune în care se întâlnește cu Mântuitorul Hristos în fiecare Duminică și zi de sărbătoare să fie cât mai deosebit și cât mai ales. Această simțire este una firească, căci omul este chemat la relația cu Dumnezeu, la orientarea sensului ființei noastre spre Creator. Dar ce putem noi să oferim lui Dumnezeu afară de ființa noastră?! Numai jertfa personală după exemplul Mântuitorului Hristos nu poate apropia de El. Jertfa lui Hristos este un gest voluntar și liber asumat, de aceea doar prin jertfa personală și conștientă ne apropiem de Dumnezeu.

Până în prezent, cu sprijinul unor donații din Belgia și din țară, am înzestrat biserica noastră cu o serie de obiecte liturgice necesare bunei desfășurări a slujbelor și am început lucrările de amenajare a « sălii copiilor », unde se dorește realizarea de cateheze cu copiii din parohia noastră în fiecare duminică după sfânta Liturghie. Biserica are nevoie de susținere în vederea continuării activităților și lucrărilor de amenajare pe care le avem proiectate și de aceea sunt binevenite sprijinul și susținerea dumneavoastră. Nădăjduim cu ajutorul Domnului nostru Iisus Hristos să reușim schimbarea catapetesmei (iconostasului) și îmbodobirea acestuia cu patru icoane pictate pe lemn.

De la începutul acestui an, două evenimente deosebite au avut loc în cadrul parohiei noastre. Astfel, micuțele Alexandra și Ema au devenit, prin primirea sfântului Botez, noi membri ai Bisericii lui Hristos și tinere viăstare ale comunității noastre. Le urăm în acest sens har, pace și multă sănătate de la Domnul. De asemenea, felicităm pe nașele acestora, doamnelor Viorica Ilie și Gabriela Coțolan, pentru responsabilitatea creștină asumată și rugăm pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos să le dăruiască înțelepciune și sănătate ca să fie modele de credință pentru finele lor.

² Titlul original al acestei povestiri este « Blestemul fariseilor », de Ileana Vasilescu, *Povestiri pentru copii*, Editura Sophia, București, p. 119.

³ „Poezii ortodoxe pentru copii”, antologie de Leon Magdan, Editura Sfântul Alexandru, București, 2004, p. 20.

8 MARTIE

Un zâmbet, o floare, o culoare... Această frumoasă zi de primăvară și-a făcut simțită prezența și în parohia noastră printr-o sărbătorire a celor care ne readuc aminte constant de profunzimea și de delicatetea valorilor duhovnicești. În această zi de 8

Martie, sărbătoare a frumuseții și a discreției femeii creștine,trandafiri albi au fost oferii în dar.

Frumusețea femeii creștine nu trebuie înțeleasă ca frumusețe fizică trecătoare, sortită pieirii ci trebuie văzută în relație cu frumusețea Duhului Sfânt, cea a Femeii înveșmântate în Soare. Această frumusețe constă în chemarea ei

să zâmbilească în fiecare copil « un călugăr », o ființă aparte căreia să-i transmită simțul sacralui, « simțul lui Dumnezeu », nostalgia și gustul Împărăției. Discreția femeii creștine este acel « Fie mie după cuvântul tău » rostit de Maica Domnului prin care se subliniază aspectul ontologic, adică în ființă al relației cu Dumnezeu.

În data de 27 aprilie vom avea bucuria de a sărbători Învierea Domnului nostru Iisus Hristos.

Ce este Nepsis ?

NEPSIS este asociația culturală a tinerilor ortodocși, a Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, constituită la inițiativa I.P.S. Părintelui nostru Mitropolit Iosif, în anul 1999.

Asociația are sediul oficial la Paris, însă are filiale în toate țările europene, printre care și Belgia.

Asociația este un cadru de discuții despre viața creștină și împărtășirea ei. Acest lucru este realizat prin organizarea de întâlniri, congrese, conferințe, colocvii, în cadrul schimburilor culturale și duhovnicești dintre tineri. Aceste întâlniri sunt un mediu propice cunoașterii reciproce, analizării și luării la cunoștință de exigențele și bucuriile vieții duhovnicești. În fiecare an se organizează pelerinaje și călătorii cu scop cultural în diferite țări din cuprinsul Mitropoliei noastre și în România. Asociația desfășoară de asemenea și activități de asistență socială pentru studenții români ajunși în această parte a Europei, dar și pentru ajutorarea orfanilor, adolescenților fără domiciliu, familiilor numeroase.

Contact - Secretariat NEPSIS Belgique : Ana Maria Boca Chiras (0032 497 60 52 42), Marinela Dirțu (0032 497 06 10 94), Anca Szekeley (0032 485 83 36 93), Georgiana Denisa Boboc (nepsis_belgique@yahoo.fr).

(<http://www.nepsis.org/>, <http://www.mitropolia-paris.ro/?lang=ro&subject=nepsis/index>)

Au fost

Conferințe, proiecții video sau diapozitive, ateliere de dezbateri mai mult sau mai puțin formale au fost organizate în jurul unor subiecte, dintre care menționăm: „Să vă iubiți unii pe alții precum v-am iubit Eu” - Noul Testament în viața contemporană (P.S. Siluan), „Cultură laică - cultură bisericească” (părintele Michel Evdokimov), „Biserica de azi și de mâine” (Jean Tchėkan), „Îndrăznește să crezi că Eu te iubesc” (părintele Marc-Antoine Costa de Beauregard), „Bărbați și femei în Biserică” (părintele André Wade)...

Pentru a învăța să ne bucurăm de prieteni, să cunoaștem locuri din Belgia și mai ales Dumnezeu, noi, tinerii din Nepsis, ne-am întâlnit în mai multe rânduri pentru a petrece câteva momente împreună. Iată ce au fost:

- *Excursie la Ostende* (octombrie 2007) - fotbal (mixt) și în loc de mici și bere, sandwich-uri și vin;

- *Lăsatul secolui de carne* pentru Postul Crăciunului (noiembrie 2007) - sarmale, cârnăciori, muzică și horă;

- *Ziua națională* (1 decembrie) - cina în Grand Place, împreună cu pr. Nectarie și pr. Constantin;

- *Sărbătoarea Crăciunului* - după ore îndelungi de repetiție a colindelor, sub îndrumarea pr. Constantin Pogor, am plecat la colindat. Am început colindul la biserică, la „Sf. Nicolae”, unde am primit cadouri de la Moș Crăciun, apoi am vestit Nașterea Domnului pe la cei dragi și nu în ultimul rând am fost să îl colindăm și pe înalt Prea Sfințitul Părintele nostru Iosif la Paris;

- *Lăsatul secolui* pentru postul Paștelui (2 martie 2008) la biserica „Sf. Nicolae”. Printre oaspeții noștri au fost și tinerii români de la Instituțiile europene, seara terminându-se cu cânt acompaniat la muzică de unul din prietenii noștri.

Vor veni....

Plecând de la cuvintele pr. N. Steinhardt, care spunea că „dăruind altuia ... credință, lumină, încredere, nădejde le vei dobândi și tu”, gândul spre cei singuri a plecat repede. Astfel împreună cu Pr. Constantin Pogor, corul de tineri reunit de la bisericile „Sfântul Nicolae” (Bruxelles) și „Sfântul apostol Andrei și sfântul Materne” (Aalst), va face o **vizită la închisoarea Saint-Gilles (22 martie)**, pentru a vesti Învierea Domnului celor aflați în izolare. Cântările bizantine din program vor fi: Prohodul Domnului, Doxologia, Ziua Învierii pe glas V și Hristos a Înviat, în limbile română, franceză și greacă.

Între **1-4 mai un week-end** de împărtășire va avea loc la Bruxelles. Tema întâlnirii va fi – **„Dragostea toate le crede, dragostea nu cade niciodată”** (1 Corinteni 13, 7.8). Pe perioada acestui week-end vom fi însoțiți de înalt Prea Sfințitul Iosif, pr. prof. dr. Constantin Necula și pr. Patriciu Vlaicu. Gazdele noastre sunt parohiile „Sfântul Nicolae” (Bruxelles) și „Sfântul apostol Andrei și sfântul Materne” (Aalst). Din program:

Joi, 1 Mai

11h00 : *Te Deum*, prezentarea participanților
11h30 - 13h00 : Conferința - **„Despre dragoste”** - pr. prof. dr. Constantin Necula
15h00 - 16h30 : Dezbateri în jurul reacțiilor rezultate în urma atelierelor
18h00 - 19h00 : Vecernie
19h30 : Vizită la Serele Regale

Vineri, 2 mai

10h30 : Sfânta Liturghie (Bruxelles)
14h30 - 16h30 : Conferința **„Dragostea toate le crede”** (1 Corinteni 13, 7) - IPS Iosif
17h00 - 18h00 : Table ronde - **„Dragostea prin renunțare”** - IPS Iosif și pr. prof. dr. Constantin Necula
18h30 : Plimbare prin Bruxelles, picnic

Sâmbătă, 3 mai

10h00 : Rugăciunea de dimineață
10h30 - 11h30 : Conferința - **„Dragostea nu cade niciodată”** (1 Corinteni 13, 8) - pr. prof. dr. Patriciu Vlaicu
11h45 - 13h00 : Table ronde - **„Întrebări și învățăminte”** - pr. prof. dr. Patriciu Vlaicu și pr. prof. dr. Constantin Necula.
14h30 - 21h00 : vizită la Parlament și la Bruges*

Duminică, 4 mai

10h30 : Sfânta Liturghie (biserica „Sfântul apostol Andrei și sfântul Materne”)
13h00 : Prânzul
15h00 - 17h30 : Congres Nepsis (reprezentanții fiecărei filiale Nepsis vor prezenta un raport cu activitățile desfășurate)
17h30 : Doxologie și « Îmbarcarea » participanților
*excursie finanțată de parohia „Sfântul apostol Andrei și sfântul Materne”

*Numărul tinerilor participanți va fi între 50 și 70. Pentru că majoritatea sunt studenți și nu au posibilități materiale deosebite, am dori să evităm cazarea lor la hotel. Dacă printre dumneavoastră sunt persoane care ar putea caza un tânăr sau doi, ne-ați ajuta foarte mult. Vă mulțumim și Domnul să vă întoarcă bucuria!
Persoane de contact: Anca Szekely - 0485833696, Marinela Dirțu - 0497061094, 0488280805.*

Marinela Dirțu

CUM NE ÎNDRUMĂ DUMNEZEU

În anii '90 când am ajuns în Belgia, am avut norocul de a-l avea alături pe cel mai bun prieten al meu. El era de ceva timp în Flandra, unde-și întemeiase și o familie. Acesta lucra ca șofer de tir și făcea multe curse în Franța.

Într-o zi îmi propusese să-l însoțesc într-una din cursele sale în Franța, însă din motive de sănătate cât și din motive administrative, nu puteam la acea vreme să părăsesc țara, l-am refuzat. Dezamăgit că nu-l puteam însoți, a plecat singur. Câteva zile am fost foarte trist pentru că nu am putut să-l însoțesc, dar și datorită faptului că nu o să pot să mă acomodez cu realitățile din noua țară. Cu cât încercam să mă liniștesc cu atât deveneam mai tulburat. Prin minte îmi veneau numai gânduri rele și mă simțeam foarte rău. Se încheiase weekend-ul și prietenul meu încă nu revenise din Franța deși obișnuia ca sâmbăta să se întoarcă. Deși nu sosise, mi-am spus că poate au intervenit mai multe probleme și că va ajunge în curând în Belgia, poate chiar în cursul săptămânii. Însă, în cursul zilei, nu am mai rezistat gândurilor care mă urmăreau și am telefonat acasă la prietenul meu. De la soția lui am aflat că un tragic accident îi curmase viața.

Această veste m-a tulburat foarte tare. Fără să îmi dau seama de ce, mă simțeam vinovat de ceea ce pățise prietenul meu. Plecarea lui neașteptată din această viață mă preocupă subit. Nu eram un om care să mergă constant la biserică, dar credeam în Dumnezeu. Totuși, această întâmplare m-a făcut să caut o biserică pentru că simțeam nevoia să vorbesc cu Dumnezeu. Simțeam că acolo puteam să stau de vorbă cu El, cu toate că așa fi putut să mă rog acasă. Așa se face că în zilele următoare am căutat un lăcaș de rugăciune unde m-am rugat lui Dumnezeu să ierte sufletul prietenului meu. Cudaț sau nu, datorită morții prietenului meu, am aflat câtă nevoie aveam să mă întâlnesc cu Dumnezeu. Mi se pare acum că moartea lui nu a fost chiar degeaba căci astfel eu am redescoperit pe Dumnezeu.

Dan Popoi

Această pagină am gândit-o ca un spațiu rezervat oricărui creștin care dorește să împărtășească în scris din experiențele, evenimentele sau momentele relevante din viața lui de creștin. De asemenea, oricine dorește să exprime gândurile despre viața duhovnicească a unui sfânt sau să abordeze o temă teologică ori spirituală este invitat să ne trimită articolul în vederea publicării. Rugăm ca articolele să fie trimise în timp util.

Opinii

Poezii Creștine

ÎN BISERICĂ

*În Biserică veniți
De vreți să vă mântuiți
Șoapta lumii să o lăsați
De Hristos vă desfățați.*

*În Biserică intrați
De sunteți împovărați
Vă mărturisiți curat
De orice gând și păcați.
O, cinstiți Biserica
Nu mai e mamă ca ea*

*Ne-nviază pentru rai
Cum nepăsător să stai !?
Azi Biserica căutați
Ea este viața, nu uitați
Ea este cerul pe pământ
Foc și dar in Duhul Sfânt.*

*O, Biserica iubiți
În ea este Hristos să știți
Și de vreți cu El să fiți
Veniți de vă-mpărtășiți.*

Valeria David

MONAHUL

Din mănăstirea veche se-nalță fum de ani,
Trăiți prin rugăciune, spălați prin băi de mir,
Cei care-au pus în suflet al vieții elixir,
Trăiesc în odăițe modeste fără bani.

Călugărul suspină la gândul lumii mute,
Îngenunchiat se roagă de-i noapte și e zi,
Iar cine pentru asta, dorește-a-l osândi,
Va fi cernit din coasă, de brațul morții slute

Cu brațele-i firave, slăbite de ani buni,
O carte-și află rostul, de molii zdrențuită,
Căci cartea asta mare se vrea mereu citită,
În anii cei din urmă, în cele șapte lumi...

Se poartă-ncet și simplu, încununat de moarte,
Al cărui doliu tragic îl poartă neîncetat,
De când Iisus pe cruce fusese alungat,
Asupra-i vrea s-atragă noianul de păcate.

Un sfânt printre nevrednici, ca într-o colivie
Fusese prins în lanțuri, dar nu vedea că-i prins,
Căci lumea asta neagră de lacrimi l-a cuprins,
Văzându-i bunătatea, cerutu-i-a iubire.

Iubindu-i laolaltă pe buni și răi la fel,
Se dedicase-n voie, ca El să-l vrednicească,
Prin harul Său și sufletu-i sfințească,
Să fie pentru oameni, mai sus urcat la cer.

Andreea-Monica Pogor

VASILE MILITARU (1885–1959)

Multe informații bibliografice nu există despre poetul Vasile Militaru, însă poezia lui descrie cel mai bine viața, suferința și teroarea prin care a trecut în timpul regimului comunist. El s-a născut în anul 1885 în comuna Dobreni din județul Ilfov, într-o familie de plugari. Încă adolescent este fascinat de fabule, ceea ce îl va determina pe criticul literar George Călinescu⁴ să-l numească „...*autorul unor fabule triviale... de un succes extraordinar*”. Debutul în literatură are loc la revista **Literatura și arta română**, acum fiind remarcat de către Barbu Delavrancea și Duli Zamfirescu. Dacă inițial poetul este fascinat de fabule, ulterior va aborda poezii din sfera patriotismului și a cugetărilor religioase. În perioada interbelică opera sa va atinge adevărata măreție, spunându-se acum că nu există casă de om care să nu conțină pe etajera o carte a lui Vasile Militaru.

Comuniștii au perceput credința în Dumnezeu a poetului și încrederea sa de neclintit în dreptate și adevăr ca pe un ghimpe în coastă, astfel acesta este condamnat la 42 de ani de închisoare la Oțele Mari, unde va și muri în anul 1959.

RUGĂCIUNE DE SEARĂ

Cu de lacrimi gene ude, înaltă rugă Domnului:
Sufletul păzește-mi, Doamne, în tot ceasul somnului;
Gânduri ce mă tulbur, cu al Tau Duh înfrânge-le;
Trupului meu dă-i odihnă; răcorește-mi sângele;
Somn ușor să mă suprindă, să dorm în ca florile,
Și cu inima curată să mă scoale zorile;
Rugăciune să-nalț spre Tine și să-Ți cânt poruncile,
Precum cântă ciocăria peste toate luncile;
Să pomesc la munca sfântă cum pomesc albinele,
Să pot umple, ca și ele, fagurii cu binele,
Și Să te slăvesc pe Tine, de pe valea plângerii,
Dumnezeule din slavă, ce-L slăvesc toți îngerii!

Andreea-Monica Pogor

⁴ George Călinescu, *Istoria Literaturii Române*, Editura Minerva, București, 1986, p. 937.

Itinerar pentru a ajunge la Sfânta Biserică

De la Gent sau Bruxelles pe E40 ieșirea Aalst. Urmați N45 direcția Aalst iar apoi N9 direcția Asse. Stânga la intersecția semaforizată cu Burchstraat apoi stânga pe Anna Snelstraat și iarăși stânga pe Begijnhostraat. În partea dreaptă se vede Sfânta Biserică. Mai jos găsiți și un plan detaliu al zonei unde se afla Biserica

**PENTRU SPRIJINIREA
ACTIVITĂȚILOR SFINTEI BISERICI
PUTEȚI FACE DONAȚII ÎN CONTUL:**

733-0383683-78

**Contact sau sugestii:
corfoo.vzw@gmail.com**